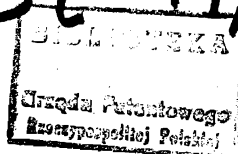

Warszawa, dnia 30 kwietnia 1953 r.

URZĄD PATENTOWY

B 43 L 17/04

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ OPIS PATENTOWY

Nr 35473

Kl. 70d, 2/10

Józef Spociński

(Częstochowa, Polska)

Suszka do atramentu

Udzielono patentu z mocą od dnia 28 listopada 1951 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy suszki do atramentu dowolnego znanego typu, której element chłonny jest wykonany ze sztucznego kamienia.

Proponowano już od dawna zastąpienie w suszkach bibuły mineralnym tworzywem chłonnym, np. wypalaną masą gipsową, zawierającą zwykle domieszki, zwiększające jej chłonność i porowatość. Jako domieszki takie stosowano trociny, ziemię okrzemkową, kaolin, pumeks, kwas winny, a także materiały włókniste. Przeprowadzone obecnie badania wykazały, że stosowane dotychczas domieszki do masy gipsowej zwiększają wprawdzie chłonność tej masy i jej porowatość, lecz powodują nierównomierność i niejednorodność struktury elementu chłonnego suszki z takiej masy, wskutek czego suszka taka zamazuje drobne pismo i powoduje zbyt głębokie przenikanie atramentu do wnętrza masy. Ponadto wskutek niewłaściwej porowatości następuje szybkie zatykanie się tych por przez przenikanie do nich stałych cząstek atramentu. Dlatego też suszki wykonane z mas dotychczasowych wymagają częstego i przy tym dość znacznego ścierania ich

zewnątrznej powierzchni, aby mogły być zdadne do dalszego użytku, co jest powodem bardzo szybkiego ich zużywania się.

Wszystkie te niedogodności usuwa suszka według wynalazku, która posiadając jedną ze znanych poniżej opisanych konstrukcji różni się od nich jedynie składem chemicznym masy właściwego ich elementu chłonnego. W przeciwieństwie do podobnych znanych mas chłonnych stosowanych do wyrobu suszek w myśl wynalazku jako zasadniczy składnik stosuje się nie sam gips, lecz dwuwodny siarczan wapniowy oraz węglan wapnia, który pozwala na uzyskanie masy o bardzo jednorodnej porowatości. W celu zwiększenia chłonności tej masy dodaje się do niej siarczanu baru, który zwiększając znakomicie chłonność nie wpływa ujemnie na porowatość; dzięki temu suszka według wynalazku wykonana z takiej masy odznacza się dużą chłonnością, uniemożliwia zbyt głębokie przenikanie atramentu do wnętrza masy i zapobiega zbyt szybkiemu zatykaniu por. Okazało się, że suszka według wynalazku dopiero po długotrwałym jej używaniu wymaga ścierania jej powierzchni i to

w stopniu minimalnym, wystarczy bowiem lekkie potarcie zewnętrznej powierzchni suszki drobnym papierem szmerglowym lub paskiem metalowym.

Stwierdzono również, że jeszcze lepsze właściwości odnośnie chłonności i porowatości suszki według wynalazku osiąga się przez dodanie do wyżej opisanej masy pewnej ilości saponiny lub cholesteryny.

Aczkolwiek przedmiotem wynalazku, w myśl powyżej omówionych założeń, jest dowolnej konstrukcji suszka, której element chłonny jest wykonany z mieszaniny dwuwodnego siarczanu wapnia i węglanu wapnia przy ewentualnym dodatku siarczanu baru, saponiny lub cholesteryny, to jednak w celu ściślejszego ujęcia przedmiotu wynalazku na załączonym rysunku podano tytułem przykładu kilka jej postaci wykonania.

Fig. 1 przedstawia suszkę kołyskową, fig. 2 — jej odmianę, fig. 3 — 5 przedstawiają trzy postacie wykonania suszki owalnej, fig. 3 i 7 — dwie postacie wykonania nakładki z masy według wynalazku do suszki kołyskowej lub owalnej o kadłubie drewnianym lub innym nieprzenikliwym dla atramentu, fig. 8 — widok z góry suszki z wałkiem wykonanym z masy według wynalazku, a fig. 9 — widok boczny odmiany suszki według fig. 8.

Element chłonny 1 wykonany z powyżej opisanej masy, posiada postać kołyski (fig. 1 i 2), zaopatrzonej w uchwyt drewniany lub inny 2, przymocowany bądź bezpośrednio w znany sposób do elementu chłonnego 1, bądź też za pośrednictwem płytki drewnianej lub innej 3, lub też postać owalnego cylindra (fig. 3) względnie wałka (fig. 8 i 9). Suszka według fig. 4 różni się od suszki według fig. 3 tylko tym, że posiada rozpórkę 5 wykonaną z tego samego lub innego materiału, niż element 1. Rozpórka ta służy do nadania suszce większej sztywności. Suszka przedstawiona na fig. 5 jest masywna, wykonana z masy według wynalazku, przy czym w celu zmniejszenia jej ciężaru zawiera otwory 6, różniące się od otworów 4 w suszce według fig. 4 tylko wielkością i kształtem.

W suszce według fig. 8 i 9 element chłonny 1 posiada postać wałka z masy według wynalazku. Suszki te różnią się od siebie tylko tym, że w suszce uwidocznionej na fig. 8 uchwyt 2 jest wykonany z odpowiednio wygiętego drutu, zaopatrzonego na końcach w czopy, tworzące ośki obrotowe wałka 1, natomiast suszka według fig. 9 posiada uchwyt-oprawę 2 wykonaną z bakelitu lub innej sztucznej masy lub żywicy. W suszce według fig. 8 jest zastosowany znany pasek blaszany 8, służący do ścierania zużytej powierzchni wałka 1.

Na fig. 6 i 7 przedstawione są dwie postacie wykonania kołyskowych elementów chłonnych 1, przystosowanych do ich przymocowania (fig. 6) w dowolny znany sposób do drewnianego lub innego kadłuba suszki kołyskowej lub cylindryczno-owalnej lub do nasuwania (fig. 7) na taki kadłub.

Jest rzeczą oczywistą, że uchwyt 2 suszek według wynalazku może być także inny od przedstawionych na rysunku.

Z a s t r z e ż e n i a p a t e n t o w e

1. Suszka do atramentu dowolnego znanego typu, której elementem chłonnym jest sztuczny kamień, posiadający najkorzystniej postać wałka, znamienna tym, że element chłonny jest wykonany z mieszaniny siarczanu wapnia, najlepiej dwuwodnego i węglanu wapnia.
2. Suszka według zastrz. 1, znamienna tym, że mieszanina ta zawiera domieszkę siarczanu baru.
3. Suszka według zastrz. 1 lub 1 i 2, znamienna tym, że zawiera domieszkę saponiny lub cholesteryny.
4. Suszka według zastrz. 1 — 3, znamienna tym, że element chłonny (1) posiada postać cienkościennej kołyski o końcach prostych lub zagiętych, przeznaczonej do przymocowywania lub nasuwania na dowolny znany kadłub suszki drewniany lub inny nieprzenikliwy dla atramentu, tworząc razem z tym kadłubem suszkę typu kołyskowego.

J ó z e f S p o c i ń s k i

